ANUL VI.— No. 1569.

EDITIA A DOUA

DUMINICA 4 IULIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureștî la casa Administrațieî
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 leî; în streinătate 50
Șase lunî » 15 » » » 25
Treî lunî » 8 » » » 13

Un numĕr în streinătate 15 banî

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din Bucureștî și județe se primesc:
Numaî la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la
toate oficiele de publicitate
Anunciurî la pag. IV............. 0,30 b. linia
» » III............. 2,— leî »
» » II............. 3,— » »
Inserțiunele și reclamele 3 leî rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No 117, Boulev. St.-Michel

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAGIUL BANCEI NAȚIONALE, (Casele Carageorgevici)

Bucureștî, 3 Iulie 1893

CHESTIUNEA ARGINTULUI

O chestiune care ocupă actualmente lumea întreagă prin însemnătatea eî economică și financiară internațională, este chestiunea acestuî nobil metal. De o mulțime de anî această chestiune a fost obiectul celor maî aprinse discuțiunî zadarnice, de oare-ce nu s'a putut ajunge la nicî o ințelegere, la nicî o regulare. Nicî conferința monetară din anul trecut ținută la Bruxela n'a putut ajunge la nicî un aranjament internațional.

Pănă pe la 1870 aurul și argintul aŭ stat în proporție de $1,15\frac{1}{2}$, adică $15\frac{1}{2}$ de pfunzî de argint aŭ valorat cât un pfund de aur. De vr'o douĕ-zecî și câțĭ-va de anî însă prețul argintuluî a scăzut enorm și aceasta din diferite cauze: întêiŭ, fiind-că argintul a fost întrebuințat în cantitățî maî micî pentru baterea de monede, de oare-ce Germania și alte țĕrî aŭ trecut la etalonul de aur, singura bază solidă, ș'apoî fiind că statele din uniunea monetară latină, precum și Austro-Ungaria, aŭ încetat cu baterea nemărgenită a monedelor de argint, și în fine, fiind-că consumul de argint al Asieî de Ost s'a micșorat mult.

O principală cauză a scădereî prețuluî a acestuî metal, a fost și este creșterea enormă a producțiuneî de argint, pe când producțiunea în aur a rĕmas aceiași, dacă nu a și descrescut puțin. In aniî 1851—1855 producțiunea auruluî a fost de 199,300 de kilograme, acea a argintuluî de 886,100; în 1866—70 producțiunea auruluî a fost de 195,100 kilograme iar acea a argintuluî de 1,339,100; în 1892 producțiunea auruluî a fost de 197,000 de kilograme, acea a argintuluî de *4,700,000*.

Legea oferteî și a cerereî, e valabilă și pentru așa zisele metale nobile, și 'n realitate cererea după aur a crescut, pe când acea după argint a scăzut. In acest mod scăderea prețuluî argintuluî a devenit o necesitate de neînlăturat și toate mijloacele artificiale întrebuințate n'aŭ putut de cât să întârzie criza, nicî de cum însă n'aŭ fost în stare s'o înlăture. Asemenea mijloace artificiale aŭ fost în primul rênd și maî mult întrebuințate de către Statele-Unite ale Americeî de Nord. In 1878 s'a făcut acolo așa numita lege *Bland-Bill* maî mult în interesul privat al marilor proprietarî de mine de argint americane.

Prin această lege Uniunea era obligată de a cumpĕra anual pentru vr'o 24 milioane de dolarî—125 milioane de francî argint și să'l bată în monede; *Sherman-Bill* din 1890 obligase Uniunea să cumpere anual argint pentru vr'o 50 milioane de dolarî. In acelașî timp Americaniî și-aŭ dat toate silințele de a urca prețul argintuluî prin convențiunî internaționale. Toate aceste încercărî aŭ fost zadarnice, congresele internaționale monetare din Paris, Colonia și Bruxela n'aŭ dat nicî un resultat. Cu toată legea americană, prețul argintuluî continuă a scădea. Pe lângă aceasta pentru fie-care era clar că Statele-Unite ale Americeî nu pot urma la infinit cu cumpărările anuale, că India pe de altă parte care avea consumul cel maî mare de argint și care prin urmare suferea foarte mult din pricina scădereî prețuluî acestuî metal, trebuia în cele din urmă să se gândească la o reformă, la introducerea etalonuluî de aur.

India și guvernul englez aŭ început cu pregătirile pentru introducerea acestuî etalon, încetând de o cam dată cu baterea liberă a monedelor de argint, ceea ce a silit pe Statele-Unite de a desființa legea *Sherman-Bill* care silea Uniunea să cumpere anual argint pentru vr'o 250 mil. de francî. Legea nu este încă de fapt abrogată, dar președintele Cleveland a convocat congresul de urgență pentru acest scop pe ziua de 7 August; de o cam dată a și stat cumpărările. Cât de mare va fi scăderea prețuluî argintuluî după desființarea *Biluluî Sherman* aceasta nu se poate prevedea de pe acum; ea va fi însă în orî ce caz colosală.

Producțiunea în argint a lumeî întregî era în ultimiî anî de vr'o 4 jum. milioane de kilograme în valoare de vr'o 600 milioane de francî. Din această sumă India consuma vr'o 150 milioane, adică a patra parte; de la 1890, data introduccreî luî *Sherman Bill*, Statele-Unite ale Americeî de nord cumpăraŭ anual argint în valoare de 250 milioane de francî.

Cu încetarea saŭ restrîngerea batereî monedelor de argint în India și cu încetarea cumpĕrărilor anuale din partea Americeî, 2/3 a producțiuneî totale în argint a lumeî întregî sunt amenințate. Dar aceasta încă nu e totul. Tesaurul american are argint în valoare de maî bine de 2 miliarde de francî și temerea e fundată că după desființare luî *Scherman-Bill* guvernul Uniuneî va scoate în piață această colosală cantitate și prețul argintuluî va scădea și maî mult; acest nobil metal nu va maî valora poate de cât a treia parte din ceea-ce valora altă dată.

Un capĕt se poate pune scădereî enorme a prețuluî, numaî dacă se va înceta cu supra-producțiunea în argint, numaî când minele nu se vor maî exploata din cauză de nerentabilitate.

Ast-fel stă actualminte chestiunea care agită cercurile financiare ale celor maî multe state și care poate avea urmărî funeste pentru unele din ele.

X. X.

SATIRA ZILEI

Tot mâna de fier

Cititoriî noștri aŭ avut fericita ocazie de a afla evenimentul întâmplat erî în... *Țara*. E vorba de turburările din Paris și de mâna de fier pe care o plânge confratele nostru.

Nu știțî însă cum a ajuns *Țara* la încheerea că turburările din timpul din urmă s'ar putea lăți fiind-că nu este «o mână de fier» care să le înăbușe la timp! — Să vĕ spun eŭ:

Alaltă-ierî, zi de douĕ orî memorabilă prin aplicarea legeî maximuluî și izbucnirea genialeî ideî a confrateluî de care mĕ ocup, era o căldură nesuferită... Ințelegețî ce grav lucru e pentru un ziarist conservator, o căldură extraordinară! Tot-d'a-una pe acest timp, câiniî turbează, iar ziariștiî conservatorî... aŭ ideî geniale.

In redacția *Țăreî*, pe o canapea împrumutată de poliție, valorosul publicist D. Anonim, stătea lungit foarte comod, apĕrându-se cu multă anevoință de... (O, Bérenger! pune-țî mâinile la ochî de rușine) puriciî carî îl atacaŭ poate cu maî multă furie de cât «canaliile» pariziene pe nevinovațiî și blânziî polițiștî «centralî.»

Vĕzênd că situația aceasta tinde a se prelungi și că *Țara* întreagă va srferi din pricina lor — confratele nostru nefiind în stare să poată scrie ceva, — s'a hotărât să lucreze cu energie.

— Să fim, saŭ să nu fim! exclamă cu desperare valorosul ziarist conservator.

Și într'o clipă îșî descheiă cămașa, și—lucru de mirare — chiar fără concursul poliției, isbuti în curênd să prindă pe unul din ceî maî îndârjițî instigatorî.

Atuncî, rând pe rând, energicul apărător al agenților polițieneștî, prinse pe maî mulțî resvrătitorî, pe carî-î omora, destul de ușor, între cele două degete marî.

Peste câte-va minute liniștea se restabilise.

— A! zise el atuncî; iată cum se potolește o rescoală de flămânzî! Puțină energie; o mână de fier, puî între unghiî două treî sute de miî de resculațî, îî omorî, și pace bună!

Uite, de pildă, așa cum am omorîț eŭ pureciî carî mĕ sugeaŭ adineaurî...

Și atuncî se puse la masă și scrise cu mâna sa de fier,—Tony ar zice «cu capul sĕŭ de fier»,—articolul despre care am vorbit ierî.

Iar Lascar Catargiu citindu-l aseară, în pat, nu se putu opri de a exclama:

— Ia aista-î om, bre! m'o pus în cofă și pi mini!

Satyr.

A se citi Ultimele telegrame la pag. III.

CONVENTIA COMERCIALA
CU AUSTRO-UNGARIA

Cu toate angajamentele luate astă iarnă de D-niî Catargiu, Al. Lahovari și P. Carp la Viena în vederea încheieriî uneî convențiî comerciale cu Austro-Ungaria, sperăm că eî nu vor ajunge până a sfida opinia publică și a încheia o convenție păgubitoare intereselor țĕriî.

Fără îndoială, că comerțul nostru de vite și de râmătorî a scăzut foarte mult, de când suntem în rĕsboiŭ vamal cu Austro-Ungaria.

Nu maî puțin adevĕrat este însă, că în aceeașî proporție s'a ridicat comerțul nostru de cereale și de oî. Câțĭ-va marî comercianțî de rîmătorî din Mehedințî, Dolj și Gorj și-aŭ pierdut aproape intreg capitalul în aniî din urmă; tot ast-fel foarte mult aŭ păgubit și proprietariî din Moldova de sus, carî aŭ făcut mare comerț de vite cu Bucovina și Galiția.

Dar experiența de opt anî a dovedit, că putem suporta fără marî pierderî un rĕsboiŭ vamal *à outrance* cu Austro-Ungaria. Și tot aceștî opt anî de rĕsboiŭ aŭ dovedit, că industria austriacă e într'o complectă ruină și dacă nu i se deschide un noŭ debușeŭ în România, atuncî toate fabricele marî din Boemia, Triest și Galiția vor trebui să lichideze.

Din care parte este dar interesul cel mare pentru încheierea convențieî? Din partea Austrieî. Și dacă Austria ne-ar putea da garanțiî serioase, că comerțul nostru de vite și de rîmătorî s'ar putea bucura de aceleașî avantagiî în imperiul vecin, ca industria eî în România, atuncî nimic nu s'ar impotrivi la această convenție. Dar câtă-vreme este știut, că Ungaria are un interes vital de a opri intrarea liberă a vitelor și rîmătorilor noștri în teritoriul eî și al Austrieî, atuncî de ce să ne maî căznim?

De cât o revenire la vechea convenție cu Austro Ungaria saŭ, în casul cel maî favorabil, câte-va favorurî neînsemnate acordate comerțuluî nostru, maî bine e să rĕmânem așa cum suntem.

Unguriî nu vor renunța nicî o-dată de a ne șicana, căcî așa le dictează interesele; iar industria austriacă ne-ar inunda din noŭ cu produsele eî proaste și scumpe.

In fie-care zi s'ar ivi câte un incident diplomatic, ba asupra falsificăriî mărcilor de fabrică, ba asupra șicanelor ce s'ar face din partea ungurească vitelor noastre, ba asupra serviciuluî nostru veterinar, ba asupra pășunatuluî vitelor de export și import în creeriî munților, etc. Și toată lumea știe cât de scump costă pe stat asemenî incidente diplomatice; căcî s'ar rândui zecî de comisiunî de anchetă și aceste comisiunî vor trebui aproape permanentizate cu diurne marî.

De ce să luăm dar atâta necaz pe capul nostru?

Să sufere Austria, dacă dă dovezî atât de patente de slăbiciune și de inerție față de Ungaria! Ce avem noî să sărim în ajutorul Austrieî? Poate pentru mângâerea, că vom lovi nițel în Ungaria. Da! dar aceste loviturî ne-ar costa multe umilințî și multe pierderî, căcî tot Viena ne va trimite notele diplomatice, iar nu Budapesta.

Ințelege oare aceasta D. Al. Lahovary? Și dacă înțelege, n'ar fi bine ca ruptura ce s'a declarat la Viena acum câte-va zile, în negocierile comerciale, s'o considere definitivă? Așa ar reclama patriotismul, dacă D. Lahovary s'ar călăuzi de sentimentul public.

Dar alt-fel ințelege D. Lahovary ce este patriotismul și alt-fel ințelege masa profundă a țĕriî.

Ac.

APLICAREA LEGEI MAXIMULUI

Am spus într'un articol trecut că nemulțumirile ce se manifestă cu ocaziunea aplicăreî legeî maximuluî sunt numeroase. In maî toate orașele din țară aŭ început să se întâmple conflicte între autoritățile comunale și cetățenî.

In Capitală conflictele sunt maî frequente de cât orî unde. Ast-fel, ziarul guvernamental Constituționalul *înregistrează și el faptul că la unile bariere s'aŭ întâmplat scandalurî între cărutașî și funcționariî accizarî.*

Cărutașiî aŭ refuzat plata nouilor taxe. Drept orî ce satisfacție, conservatoriî aŭ trimis gendarmî la bariere pentru a-î șarja. Tactica conservatoare nu se desminte nicî odată. Cu gendarmî aŭ votat legea, cu gendarmî vor s'o aplice. Cărutașiî însă, cu toate șarjele gendarmilor, aŭ refuzat să intre în Capitală, aducênd prin aceasta o stagnare simțitoare intereselor industriale.

Era de prevĕzut că cetățeniî vor refuza să se supună uneî legî draconice, care le smulge banul trebuilor pentru hrana lor zilnică. Și de asemenea, era de prevĕzut că legea maximuluî va atinge în primul loc populațiunile modeste și laborioase, pe oameniî care de abia îșî câștigă strictul necesar.

După cărutașî a venit rândul măcelarilor ca să nu se supună la vexatoriile taxe, create de primăria Capitaleî. Măcelariî aŭ refuzat de a maî tăia carne din cauză că primăria le percepe câte douĕ taxe pe acelașî lucru. In loc de a li se da o cât de slabă satisfacțiune la reclamațiunile lor, guvernul conservator trimite brigadele sale polițieneștî să amenințe pe măcelarî că vor fi închișî în prevenție la Văcăreștî, dacă maî fac cum-va vre-o reclamațiune saŭ dacă maî protestează.

Cum vedem, conflictele tind a deveni generale între autoritățî și cetățenî. Guvernul conservator are nevoe de banî și crede că prin forța brutală îî va smulge de la cetățenî. In ce privește faptul că legea a trecut prin Cameră și prin Senat, aceasta nu dovedește nimic, căcî nu niște adunăturî alese cu ciomagul și fără nicî un prestigiŭ, au căderea de a vota legî. Tocmaî votarea legeî maximuluî arată că actualele corpurî legiuitoare sunt o parodie a sistemuluî parlamentar.

Sub un regim parlamentar liber ales și sincer practicat, nicî odată n'am vedea votându-se legî ca legea maximuluî și nicî conflicte ca acele ce aveam de înregistrat nu s'ar ivi.

Argus.

REFORME TARANESTI

II.

Publicăm al doilea important articol din ziarul *Munca*, organul partiduluî socialist, privitor la reformele țĕrăneștî. Cititoriî noștri vor putea aprecia valoarea argumentațiuneî autoruluî acestuî articol și care argumențațiune reduce la zero legea tocmelelor agricole a D-luî P. P. Carp.

Am vĕzut în articolul trecut, cum înșișî reprezentanțiî maî inteligențî aî claselor dominante recunosc, că țărănimea a ajuns la sapă de lemn, că e exploatată într'un mod crud și barbar. Să vedem acuma carî sunt reformele propuse pentru a veni în ajutorul țărănimeî ruinate.

Incepem cu marea reformă a mareluî reformator P. P. Carp. Se știe prin ce peripețiî a trecut această lege. In forma eî primitivă, ea în adevĕr conținea oare-carî îmbunătățirî pentru țĕrănime. Acest proect de reformă al D-luî Carp a provocat o furtună din partea proprietarilor și arendașilor ca și cum ar fi venit ziua judecățeî de pe urmă pentru marea proprietate și maî ales pentru nemărginita exploatare a țĕrănimeî.

Proectul a fost modificat, știrbit, refăcut. Fie-care membru al guvernuluî fie-care membru maî influent al partiduluî conservator tăia din acest proect ca dintr'al luî. Ast-fel modificat acest proect, acuma devenit legea tocmelelor agricole, reprezintă nu o lucrare a unuî om, ci a unuî partid, a uneî clase întregî.

In Cameră și Senat acest proect a fost apărat de însușî proprietarul luî P. P. Carp. Rĕspunzînd la nimicitoarele critice aduse de adversariî legeî, D. Carp a explicat economia, esența legeî, a explicat în ce și unde anume această lege îmbunătățește starea țĕrănimeî, în ce ea constitue un pas înainte în protegiarea claselor muncitoare. Ast-fel sarcina noastră devine mult maî ușoară — în loc de a examina întreaga lege n'avem de cât să cercetăm partea eî esențială, recunoscută ca atare de însușî reformatorul. Și nu era doar D-luî însușî să reducă să micșoreze importanța eî. Dacă se va arăta, că reforma propusă și votată e un paliativ ridicol, chiar în modul în care o prezinta și o apĕra D. Carp, apoî putem să ne închipuim ce va fi în realitate, în rezultatele eî.

* * *

D. Carp pretinde că legea D-sale intervine pentru protegiurea țĕrănimeî în treî momente importante ale gospodărieî țĕrăneștî, ale relațiilor țĕrănimeî cu proprietariî și arendașiî.

Aceste treî momente sunt: 1) momentul stabilireî prețuluî între țĕranî și proprietarî, orî arendașî, 2) momentul dijmuireî orî împărțireî productelor între țĕranî și proprietarî și în sfîrșit, momentul stabilireî condițional pentru imaș, păscutul vitelor. Aceste momente ale gospodărieî țĕrăneștî sunt în adevĕr foarte importante; să vedem, decî, în ce consistă îmbunătățirea adusă de lege. Pîn'acuma, după D. Carp, contractele aŭ fost foarte nelămurite, fiind-că prețul pămîntuluî închiriat de țĕranî a fost stabilit și în banî și în producte (dijmă) și în muncă.

Acesta e în adevĕr un neajuns mare. Maî întâiŭ, prin acest amestec de obligațiunî se întunecă în cât-va pentru țĕran sensul și valoarea adevĕrată a contractuluî; dar ce e maî important, e faptul că toate aceste plățî in natură — muncă, rușfeturî, dijmă,—sunt rămășițe ale relațiilor feudale, relațiilor de clacă.

Stabilind toate tocmelile în banî, D. Carp, ar fi modernizat relațiile între proprietarî și țĕranî. Aceasta încă ar fi ceva fără a fi mult. Dar face oare aceasta legea D-luî Carp? Nu.

D. Carp permite tot felul de tocmelî, numaî nu odată pentru aceiașî bucată de pămênt, — ci, orî tocmelî în banî, orî în muncă, orî în dijmă, nu toate de odată. Ast-fel dar, rămășițele de relațiunî feudale remân neatinse, fără să dispară nicî îndatoririle mixte. Pentru că e invederat, că dacă maî înainte un arendaș orî proprietar închiria o bucată de pămênt cu plata în banî, în producte (dijme) și în muncă, azî legea D-luî Carp oprindu-l de a face acest contract mixt, arendașul va despărți bucata de pămênt în treî părțî și pentru o parte va contracta în banî, pentru o altă în producte, pentru alta în muncă și ast-fel pe o altă cale ajunge absolut la acelaș rezultat.

Pe cât e vorba de stabilirea prețuluî contractuluî, aicî se oprește pretinsa îmbunătățire cu care se fălește D. Carp.

Să vedem acuma care e îmbunătățirea adusă țĕrănimeî în cât privește imașul, pășunatul vitelor. Până acuma, zice D. Carp, nu se închiria *imașul*, ci *dreptul la imaș*. De aceea țĕranul care a plătit, spre pildă, 20 francî pentru păscutul uneî vite, nu știe dacă pe acelaș hectar de imaș unde va paște vita luî, proprietarul nu va învoi încă zece vite și ast-fel scoate 200 de francî pentru hectar, iar vitele nu vor avea destulă hrană.

Pentru a stîrpi aceste abuzurî revoltătoare, legea nu permite închirierea la imaș, ci chiar imașul, ast-fel că proprietarul va fi de acum înainte obligat să declare cât anume pământ dă cu chirie pentru imaș.

Dar legea nu fixează nicî cât pământ e obligat proprietarul să dea pentru fie-care cap de vită, nicî prețul pămêntuluî, ci legea îl obligă numaî pe proprietar să declare cantitatea pămêntuluî dat, orî cât de mică ar fi această cantitate și orî cât de scumpă ar fi ea. Ast-fel dar, proprietarul, care sub legea veche închiria dreptul la imaș, putea să introducă pe un hectar 10 vite și să scoață 200 francî pentru un hectar; cu legea reformată va închiria hectarul tot pentru zece vite, tot cu 20 francî un

cap de vită, va scote tot 200 de francĭ, iar tot progresul consistă numaĭ în faptul că acuma această spoliaţiune va fi consemnată cu tot dinadinsul în contract.

Aşa dar, legea D-luĭ Carp admite perfect «trădarea, dar, vrea ca s'o ştim şi noĭ. «Cam puţină mângâiere pentru ţĕranĭ, carĭ ştiŭ că şi aşa sunt jefuiţĭ,— e grabnica şi marea nevoe, care îĭ împinge la aceste învoelĭ, barbare—nu nepriceperea».

Acuma am sfârşit şi cu chestia imaşuluĭ, pentru că la aceasta se reduce toată îmbunătăţirea adusă prin legea D-luĭ Carp.

Remâne acuma încă de vĕzut ce îmbunătăţire aduce legea în privinţa dijmuireĭ. O! aicĭ legea D-luĭ Carp e foarte radicală. Să vedeţĭ: Până acum primarul era obligat să dijmuiască îndată după strângerea recolteĭ, dar nu împlinea bine această îndatorire. Legea D-luĭ Carp dă o sancţiune acesteĭ îndatorirĭ prevĕzênd oare carĭ pedepse pentru un primar neglígent, orĭ de rea credinţă.

Pentru toţĭ aceĭ carĭ ştiŭ cât de puţin însemnează o lege pentru primariĭ noştri şi cât de mult însemnează pentru eĭ un ordin administrativ, e evident, că un ordin sever dat subprefecţilor şi primarilor ar fi o sancţiune maĭ sigură de cât o mie de legĭ. A socoti ca o reformă importantă ceea ce poţĭ să facĭ printr'un ordin administrativ, e cam straniŭ.

Şi acum avem înaintea noastră întreagă reforma, iar cititoriĭ carĭ ar crede că glumim orĭ calomniăm, n'aŭ de cât să citească legea şi discursul D-luĭ Carp de la 8 Maiŭ. Constatând singur că ţĕraniĭ sunt jefuştĭ de proprietarĭ şi arendaşĭ, D. Carp, nu opune nicĭ o pedică, absolut nicĭ una, acesteĭ jefuirĭ, ci legiferează că ea să fie înscrisă cu tot dinadinsul în contractele agricole, pentru a fi maĭ vădită. Aceasta, şi încă pedepsirea primarilor pentru nedijmuirea la timp, constitue întreaga lege reformatoare a D-luĭ Carp, o lege care a făcut atâta sgomot.

Iată dar că avem tot dreptul să zicem că un munte a născut un ridicol şoarece. Da, ar fi ridicol, dacă n'ar fi aşa trist. Dealtmintrelea maĭ e în lege o dispoziţiune, care o face şi maĭ ridicolă. Dar despre aceasta în articolul viitor.

C. D. G.

CUTIA CU SCRISORI

Domnule Director,

Am vĕzut că coloanele stimatuluĭ Dv. ziar, foarte adesea aŭ dat ospitalitate celor ce sufĕr, făcêndu-se ecoul strigătelor de durere scoase din pieptul celor oprimaţĭ, schingiuiţĭ şi nedreptăţiţĭ de ceĭ ce ţin în mâna lor biciul putereĭ.

Aceasta mĕ încurajează ca să fac cunoscut, prin acest stimat ziar, lumeĭ, ce am suferit de la oameniĭ putereĭ, şi iată cum:

In ziua de 30 Iunie pe la ora 6 şi jumĕtate seara, stând liniştită în casa mea din strada Surorilor No. 9, împreună cu o fiică, de odată fără anunţare, m'am pomenit cu D. Iancu Brătescu, consilier comunal, însoţit de un individ necunoscut mie şi de un sergent de stradă care poartă No. 354, că se introduc fără voia mea în casă şi fără nicĭ o vorbă mĕ apucă cu putere de pĕr, mĕ trânteşte la pămînt şi mĕ calcă cu picioarele, apoĭ lăsându-mĕ aŭ eşit afară din casă. Eŭ, crezĕnd că s'aŭ depărtat, am eşit dar îĭ aflu în curte, şi aci o nouĕ bătae mĕ aştepta maĭ cruntă de cât cea dintâiŭ.

Această bătae aŭ vĕzut-o locatara şi proprietara caselor unde locuesc.

In urma acestora, am alergat la D. dr. Penescu şi cerêndu-ĭ un certificat de lesiunile făcute pe corpul meŭ a refusat să-mĭ elibereze certificatul cerut, de oare ce este medic al Primărieĭ; am alergat apoĭ la un alt D. dr. de la care am obţinut un certificat. Acum sunt bolnavă greŭ.

Să credeţĭ, Domnule Director, că nu-mĭ venea să daŭ crezĕmînt de cele scrise prin jurnale de acest D. Brătescu, desemnându-l cu colorile cele maĭ ciudate, numindu-l sbir, etc. dar acum m'am convins prin mine însu-mĭ de adevĕrul arătat de ziare.

Povestesc această istorie, care formează una din expediţiile glorioase ale D-luĭ Brătescu, spre a şti lumea încă odată că sub părinteasca oblăduire a prea cinstiţilor boerĭ, nu maĭ avem nimic sacru pe lume, nicĭ persoană, nicĭ domiciliŭ, nicĭ onoare; nu sunt cruţate nicĭ chiar femeile în casele lor de sbiriĭ stăpânireĭ, carĭ în cinismul lor, despreţuesc legile, civilisaţia şi umanitatea, năvălind ca Huniĭ şi distrugênd ca vandaliĭ.

Am zis că despreţuesc legile, căcĭ multe a făcut D. Brătescu şi multe va maĭ face încă, şi tot mare şi tare este, tot columna pe care se propteşte puternica stăpînire boerească din această ţară, că tarĭ sunt boeriĭ! maĭ marĭ şi maĭ tarĭ de cât legile, fiind că legile le-aŭ făcut oameniĭ, iar pe boerĭ Dumnezeŭ şi... Brătescu.

Mulţumindu-vĕ pe ospitalitatea ce sunt sigură că îmĭ veţĭ acorda, vĕ rog să primiţĭ expresiunea adênceĭ mele stime şi consideraţiunĭ că vĕ păstrez.

Eugenia Presbeanu
Str. Surorilor No. 9.

INFORMATIUNI

Marĭ cantităţĭ de fîn s'aŭ exportat zilele din urmă prin Galaţĭ şi Brăila pentru Franţa şi Germania.

Fînul s'a cumpărat cu 2—3 leĭ 50 kilgr. Tendinţa e spre o urcare repede.

Producţiunea fînuluĭ în acest an se socoteşte la peste cincĭ sute de milioane de kilograme.

Guvernamentalul *Tara* confirmă azĭ ştirea noastră dată în maĭ multe rîndurĭ, că Ducesa de Edimburgh, sora Ţaruluĭ, va veni împreună cu fiicele sale la Sinaia.

A. S. Imperială va sosi la Sinaia prin Predeal, în cursul sĕptămâneĭ viitoare.

Extragem, din ziarul *Voinţa Naţională*, următoarea informaţiune:

Aflăm că D. colonel A. Budişteanu a terminat lucrarea sa asupra petroluluĭ, cu care se ocupă de maĭ mulţĭ anĭ, şi că în curând va eşi de sub tipar.

Această lucrare coprinde maĭ cu seamă consideraţiunĭ generale asupra bogatelor zăcăminte cu petrol din România şi asupra cauzelor carĭ împedică desvoltarea acestuĭ comerţ, care, după autor, este unul din cele maĭ marĭ isvoare naturale de bogăţie din câte posedă ţara noastră.

Din Partea D-neĭ Năsturel, despre care s'a pomenit în informaţiile noastre relative la greva din atelierul de confecţiĭ militare al Statuluĭ, primim următoarea scrisoare. O explicaţie trebue să facem pentru a lămuri maĭ bine lucrurile. D-na Năsturel luase asupra D-sale confecţiunea bluzelor trebuitoare armateĭ; dar din diferite împrejurărĭ, neputându-le termina la timp, ministerul de resboiŭ a decis ca ele să se confecţioneze în atelierul Statuluĭ.

Atâta e amestecul D-neĭ Năsturel în această afacere; şi e lucru firesc că după ce ministerul a trecut atelieruluĭ Statuluĭ restul de bluze ce maĭ trebuiaŭ confecţionate, D-na Năsturel nu maĭ are nicĭ un rol,—şi informatorul nostru n'a fost bine informat când i-a atribuit un rol în greva lucrătorilor din atelierul de confecţiĭ al Statuluĭ.

Iată acuma scrisoarea D-neĭ Năsturel:

Domnule Director,

In ziarul Dv. vorbindu-se despre greva lucrătorilor de la atelierul de confecţiĭ militare a Statuluĭ se pomeneşte şi numele meŭ, zicêndu-se că D-nu Clement Popescu ar fi depus o garanţie de 4000 leĭ din partea mea pentru furnitura a 25,000 bluze milităreştĭ a 2 fr. una şi că în urmă neputênd preda lucrul la timp tot D. Popescu m'ar fi sfătuit să stăruiesc pe lângă ministerul de resboiŭ ca să obţin o prelungire de termen şi autorizaţia de a confecţiona comanda în atelierul Statuluĭ.

Aceste afirmaţiunĭ sunt cu totul ne exacte. D. Clement Popescu, care este un simplu maestru de croitorie, n'a depus nicĭ o garanţie din partea mea şi nicĭ nu mi-a dat în urmă vre un sfat.

Ce are a face greva de la atelierul Statuluĭ şi persoena mea, când eŭ am luat şi predat bluzele soldăţeştĭ în bună regulă prin licitaţiune de la ministerul de resboiŭ, unde am depus propria mea garanţie şi le-am lucrat în atelierul meŭ?

In interesul decĭ al adevĕruluĭ al căruĭ titlu 'l poartă chiar ziarul Dv. sper D-le Director că veţĭ bine voi a publica acest rĕspuns într'unul din cele maĭ apropiate numere ale ziaruluĭ Dv., pentru care vĕ esprim mulţumirile mele.

Elena Năsturel

Examenele

Din ultima serie la examenul V pentru obţinerea graduluĭ de licenţiat în drept aŭ reuşit D-niĭ George N. Andreiovicĭ, Barbu Catargiu, Al. Atanasiŭ, Crinescu şi Alexiu.

D. Andreiovicĭ a obţinut un deosebit succes cu teza sa «Despre Compensaţiune.»

***

La examenul I de licenţă în drept, ultima serie, de alaltăerĭ, a reuşit cu succes D-niĭ: C. Luchide (bile albe), Al. G. Răşcan, D. Munteanu, I. Anastasescu, V. Clinceni şi G. Brezeanu.

Planul definitiv al manevrelor de toamnă nu s'a stabilit încă.

Se pretinde, că planul manevrelor atârnă de la venirea în ţară a Impĕratuluĭ Wilhelm.

Indată ce se va şti positiv, că Impĕratul Wilhelm va asista la manevrele noastre, atuncĭ se vor face manevre marĭ, carĭ vor costa vr'o două milioane de leĭ.

Azĭ s'aŭ întors din străinătate D-niĭ miniştri P. Carp, general Lahovari şi C. Olănescu.

Sĕptĕmâna viitoare pleacă în strĕinătate, D-niĭ M. Ghermani, Al. Marghiloman şi Al. Lahovari.

Iată lista complectă, în ordinea clasificăreĭ a ofiţerilor de artilerie şi geniŭ carĭ aŭ terminat cu succes cursurile anuluĭ al II din şcoala specială de artilerie şi geniŭ:

In artilerie: sub-locotenenţiĭ Kiriţescu Gheorghe, Grigorescu Anastase, Condeescu Nicolae, Vlădescu Ioan, Magâiea Petru, Moscu Aurel, Protopopescu Nicolae, Stoica August, Costescu Const., Mărgăritescu Ion, Bujoreanu Nicolae, Stoenescu N., Butunoĭ Andreĭ, Stavăr Const., Bejulescu Ion, Magheru Mircea, Constantinescu Michail.

In geniŭ: locotenent Călinescu Ioan şi sub-locotenenţiĭ: Nedea Mihail, Michăescu Ilie, Zottu Victor, Ghrigoriu Anghel, Ciboschi Enric, Panaitescu Gh.

In numĕrul de mâine Duminică, cu data de Lunĭ 5 Iulie, vom da ca noŭ tip al MENAGERIEI REGALE pe Ioan Ventura, prefectul de Iaşĭ, ca VULPE.

Erĭ am primit primul numĕr al *Industriaşuluĭ*, publicaţiune industrială şi de economia domestică.

Primul numĕr al acesteĭ reviste industriale este redactat cu multă îngrijire şi cuprinde materiĭ variate, ceea ce îĭ asigură succesul.

Revista *Industriaşul* apare de două orĭ pe lună.

STIRI TELEGRAFICE

PARIS, 3 Iunie. — Seara şi noaptea de ierĭ aŭ fost liniştite. Maĭ multe balurĭ aŭ avut loc prin suburbiĭ. Nicăerĭ nicĭ un incident.

Astă-zĭ, încă de dimineaţă animaţiunea era mare, cu toate că timpul era nesigur. Obişnuita defilare a diferitelor societăţĭ dinaintea statueĭ Strasburguluĭ, s'a petrecut fără nicĭ un incident.

Revista garnizoniĭ din Paris a fost foarte strălucită. D. Carnot a fost foarte aclamat în timpul revisteĭ şi pe tot parcursul atât la ducere cât şi la întoarcere. Nicĭ un incident.

Cartierul latin s'a obţinut cu totul de a celebra 14 Iulie. Nicĭ un bal nicĭ o casă decorată saŭ împodobită.

Telegramele din oraşele din provincie informează că o mulţime numeroasă a asistat pretutindenĭ la revista garnisoniĭ.

La Roubauix câte-va ciocnirĭ între socialiştiĭ carĭ cântaŭ «Internaţional» şi alte persoane care cântaŭ «Marseileza.»

BERLIN, 3 Iulie.—Impĕratul a conferit conteluĭ d'Eulenburg, preşedintele consiliuluĭ, ordinul Vulturuluĭ Negru.

LISABONA, 3 Iulie. — Corteziĭ aŭ adoptat în şedinţa de erĭ proiectul care autorisă guvernul a regula situaţiunea companieĭ căilor ferate şi a revisui contractul pentru lucrările portuluĭ Lisabona.

MONTJOYEUX

NOROC BUN

Tata Lebas se uita: omul era îmbrăcat cu pantalonĭ albĭ de caşmir, cravată neagră leagă la ceafă, cisme înalte, tricornul şi spada, uniforma de colonel de vênătorĭ aĭ gărzeĭ!...

— Dar ce! ăsta e Impĕratul!...

Bĕtrânul grenadir scăpă ciomagul din mână şi drept ca un I, salută milităreşte.

Napoleon se apropiă: îl privi o clipă drept în ochĭ, apoĭ ridicând el însuşĭ bâţul căzut, îl dădu viteazuluĭ sĕŭ:

— Cum te numeştĭ?

— Iosef Lebas, Sire.

— Unde te ducĭ?

— La Versailles, să-mĭ iaŭ pensia.

— De când eştĭ în retragere?

— De la Austerlitz... Mi-am pierdut un picior şi o mână, stânga din fericire, tot maĭ pot saluta ca o ordonanţă.

— Eştĭ fericit?

— Nu-mĭ pare rĕŭ de cât membrele!: sunt zdravăn alt-fel şi aşĭ vrea să mĕ maĭ lupt încă...

— Unde serveaĭ?

— La grenadiriĭ gărzeĭ, Sire... ceĭ carĭ v'aŭ făcut caporal la Lodi şi serjent la Castiglione.

— Doreştĭ ceva?

— Nimic.!. Am crucea şi v'am maĭ vĕzut odată!

— Dar la urma urmeĭ, nu doreştĭ nimic alt-ceva?

— Eĭ bine, Sire, aşĭ vrea să pot începe din noŭ!

Napoleon apucă de ureche pe fostul grenadir:

— Eştĭ un încăpăţânat, Lebas... Tot-d'a-una are cine-va de cerut împăratuluĭ...

Apoĭ intorcêndu-se către ofiţeriĭ din suita sa:

— Priviţĭ pe bĕtrânul ăsta, D-lor! Preţueşte maĭ mult de cât noĭ toţĭ, e fericit!

Atuncĭ, luând un registru din mânile unuĭ aghiotant, smulsese o foae de hârtie pe care scrise câte-va cuvinte.

— Ţine, să daĭ hârtia asta funcţionaruluĭ care are să-ţĭ dea pensia.

Napoleon se depărtă cu ofiţeriĭ, pe când tata Lebas, înveselit, îşĭ urmă calea spre Versailles.

Era drum, nu glumă. Maĭ întâiŭ, îmbătat de atâta noroc, nu băgă de seamă depărtarea. Dar cu încetul mersul i-se încetină; începea să i-se pară piciorul cel de lemn, al draculuĭ de greŭ.

Merge mereŭ, şi, fără să-şĭ dea seamă, se juca cu hârtia pe care i-o dăduse împăratul. O întorcea şi o rĕsucea în toate părţile, şi sfârşi îngrijindu-se de ce putea să scrie într'însa.

Dar nu ştia să citească!

Atuncĭ îl coprinseră bănuelĭ, pe urmă temerĭ îĭ veniră în minte; zadarnic căuta să ghicească ce putea să fie. Firea luĭ de Normand precădea asupra încredereĭ soldatuluĭ.

De odată, i-se născu o bănuială:

— Rĕŭ am făcut de-am spus că nu aveam nevoe de nimic.

Işĭ amintea cuvintele împĕratuluĭ, îl vedea apucêndu-l de ureche cam nemulţumit.

— Fără îndoială, am făcut rĕŭ... Poate că are să-mĭ scădă pensia... orĭ are să mi-o tae de tot...

Adio vesel e! Blestemata de hârtie îĭ chinuia sufletul. Iĭ veni în gând să o rupă; dar dacă l'ar afla El într'o zi?...

Ajunse şchiopătând până la prefectură, foarte hotărît de a nu da întâiŭ de cât titlul de pensie: pe urmă, va vedea...

Se duse la căsă, luă pensia, venitul cruceĭ, şi după ce strânse bine baniĭ, era să plece fără să maĭ spună nimic.

— Totuşĭ, dacă m'aşĭ înşela! Atâta pagubă! Am baniĭ la buzunar, şi nu mi-ĭ poate lua nimenĭ...

Se intoarse a casă şi întinse hârtia funcţionaruluĭ, care striga:

— Cine ţi-a dat asta?

— El...

— Impĕratul?

— Apoĭ da...

Functionarul sări în sus de pe scaun; într'o clipă tot biuroul fu asediat. Toţĭ alergaŭ acolo să vadă pe fericitul muritor.

In sfârşit, şeful de biuroŭ, plin de bună-voinţă, veni la rêndu-ĭ:

— Poftim, D-le Lebas...

Şi dinaintea ochilor buimăciţĭ aĭ grenadiruluĭ, numĕră douĕ-zecĭ şi cincĭ de monede de aur.

Tata Lebas rĕmase un minut fără să poată îngâna o vorbă.

Dar îndată lacrimile i-se iviră în ochĭ, şi strigă cu putere:

— Trăiască împĕratul!

St. Sc.

DIFERITE ŞTIRI

INSTITUTUL METEOR. BUCURESTI

Bucureştĭ 3 Iulie 1893.

Inălţimea barometrică la 0°	748.7
Temperatura aeruluĭ	29.8
Vântul slab de la Sud	
Starea ceruluĭ puţin noros	
Temperatura maximă de erĭ	31.0
« minimă de astă-zĭ	17.0

Temperatura la noĭ a variat între 34.0 şi 10.0.

Timpul continuă a fi frumos, şi foarte călduros. Barometrul scade încet.

A plouat puţin la: Pănceştĭ-Dragomireştĭ, Fălticenĭ, Tg.-Frumos, Paşcanĭ.

DIN ŢARA

D. Ioan Nădejde, membru în consiliul general al partiduluĭ socialist, a sosit aseară în capitală. Astă-seară D-sa va ţine la clubul Muncitorilor o conferinţă despre: *Ce e socializmul.*

Duminecă membriĭ consiliuluĭ se vor întruni spre a desbate asupra maĭ multor chestiunĭ importante. Se aşteaptă şi sosirea D-luĭ Al. G. Radovicĭ, simpaticul advocat din Ploeştĭ.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

(112)

FORTUNE DU BOISGOBEY

BLANA SPANZURATULUI

(Urmare la Loja sângerată)

CAPITOLUL IX

Cu aceste reflexiunĭ Nointel ajunse până la poarta hoteluluĭ marchiseĭ. Sosind, el vĕzu porţile deschise şi pe feciorĭ strânşĭ în curte; eĭ vorbeaŭ cu o sprindere care-ĭ paru de reŭ augur. Se scoboră jos în grabă şi se informă. Portarul îĭ spuse că D-na de Barancos plecase cu trăsura de poştă, fără să spună unde se duce. A luat cu sine pe majordom şi plecând, n'a lăsat nicĭ un ordin pentru ceĭ-lalţĭ servitorĭ aĭ seĭ.

Căpitanul cugetă că o damă mare, de zece orĭ milionară, nu pleacă ca o biată actriţă urmărită de creditorĭ. Marchisa nu putea să fi luat deja drumul spre America şi îĭ veni în minte că trebue să fie la Sandouville cu intenţia de a se izola câte-va zile.

El voia cu orĭ ce preţ s'o maĭ vadă înainte de a părăsi Franţa, şi cum n'avea poftă ca în acea zi să se întoarcă pe acasă, căcĭ se temea ca judecătorul de instrucţie să nu vină să-l cate, luă cel întâiŭ tren care pleca linia Rouen.

Când trenul se opri la staţia Bonnieres, se înoptase şi abia găsi o trăsură care să-l ducă la castel. Omul care-l ducea nu putu să-ĭ spună dacă marchisa era la Sandouville. Până la sfârşitul drumuluĭ decĭ, Nointel rĕmase într'o nesiguranţă dureroasă. Inima începu să-ĭ bată când vĕzu strălucind luminile de la căpătul aleeĭ care preceda curtea de onoare.

Acele luminĭ însă, nu eraŭ îmobile ca acelea care luminaŭ ferestrele uneĭ case locuită. Ele umblaŭ de colo, colo prin curte. Căpitanul zise să oprească trăsura afară din poartă şi îĭ porunci să-l aştepte. Nu era sigur dacă marchisa sosise, nu ştia măcar dacă va veni şi voia să se informeze înainte de a hotărî cum să-şĭ petreacă seara.

In curte, el întâlni pe servitorĭ trebăluind, carĭ abia 'ĭ rĕspunseră la chestiunele ce el le adresă; dar, lângă peron, găsi însfîrşit pe intendentul marchiseĭ, un servitor bătrân care 'l cunoştea foarte bine. Acest om nu păru tocmaĭ mirat de venirea căpitanuluĭ şi fără nicĭ o greutate îĭ spuse că doamna de Barancos venise peste zi la Sandouville, c'a stat câte-va ceasurĭ ca să se intereseze de urmările ancheteĭ deschisă asupra morţeĭ accidentale a unuia dintre pândariĭ sĕĭ şi că plecase tot în trăsură de poştă, pentru o destinaţie necunoscută. Majordomul adăoga că doamna marchisă vestise pe oameniĭ sĕĭ de proiectul de-a părăsi Franţa şi că 'l însărcinase pe el personal, cu administrarea proprietăţilor sale până la reîntoarcere care părea foarte îndepărtată.

Nointel înţelese c'ar fi în zadar să insiste maĭ mult şi 'şĭ reluă cu întristare drumul către Bonnières. S'ar fi putut întoarce la Paris c'un tren de seară saŭ de noapte, dar nu se îndoia că ceĭ doĭ Darcy, unchiul şi nepotul, trebuia să-l caute, şi el ţinea să nu-ĭ vadă de cât a doua zi. Se hotărî decĭ să se culce la un han din sat, unde nu dormi de loc.

Nu-ĭ eşea din minte marchisa care plecase subit, în mod clandestin aproape, ca să înlăture o scenă de adio de care ea se temea şi că poate n'o va maĭ vedea nicĭ odată. Ideea aceasta îl mâhnea cu atât maĭ mult cu cât dragostea luĭ crescuse şi nu spera ca absenţa eĭ să-l vindece. De aceea a doua zi dis de dimineaţă era foarte abătut când ajunse în strada d'Anjou. Feciorul îĭ spuse că D. Darcy venise de treĭ orĭ erĭ srară, şi-ĭ dădu două scrisorĭ primite în lipsa sa.

Una era de la Gaston, care-ĭ ḑicea: «Unchiŭ-meŭ te-a aşteptat toată ḑiua la Palatul Justiţieĭ. E supărat foc pe tine şi mi-am dat toate ostenelile din lume ca să'l potolesc. Te sfătuesc să te ducĭ să'l întâlneştĭ cât maĭ curênd şi sper c'aĭ renunţat la ideia extra-vagantă de a nu'ĭ da scrisoarea acesteĭ miserabile femeĭ care-a ucis pe Julia. Dacă veĭ distruge acel bilet, te veĭ pune 'n mare încurcătură şi m'ar mâhni mult căcĭ eŭ nu sunt de părerea ta, ci doresc din suflet ca vinovata să fie pedepsită».

— Iartă'l, doamne, că nu ştie ce ḑice, îngână Nointel. Dac'ar bănuĭ că vinovata e chiar D-na Cambry, ar cânta altă gamă. Cât despre unchiu-sĕŭ, facă ce-o vrea; chiar de ar trebui să mĕ trimită la poliţia corecţională, biletul luĭ Golymine nu'l va avea.

Ideile căpitanuluĭ eraŭ foarte statornicite; dar în curênd luară un alt curs căcĭ, a doua scrisoare pe care-o deschise, fără să se uite la scrisul de pe plic, era de la D-na de Barancos. Ea nu coprindea de cât o linie:

«Te iubesc, sufĕr martirul şi plec.»

Nointel simţi ca un fel de lovitură în inimă şi 'ncepu a comenta, în felul amoresaţilor, laconicul adio al marchiseĭ. Era un adevĕrat adio, nu era un congediŭ. Nu se termina cu clasicul: «uită-mĕ». Ea ḑicea: plec, fără să spună unde merge, dar nu 'l oprea pe căpitan de-a căuta să descopere ţara în care se retrăsese, nu'l oprea de-a se duce după dênsa. Deja el se hotărîse să nu rămână la acest desnodămênt.

In dimineaţa ceia nu'ĭ fu dat să se iee cu gândurile. Cum isprăvi de citit scrisoarea D-neĭ de Barancos, feciorul intră şi 'ĭ anunţă că o femee cernită doreşte să'ĭ vorbească din partea D-neĭ Cambry. Foarte surprins şi încă şi maĭ intrigat, dădu ordin s'o poftească şi îndată ce intră, recunoscu într'ênsa pe cucoana Jacintha.

Ea era îmbrăcată în negru şi mergea încet ca statua Comandoruluĭ. Fără să pronunţe o vorbă şi fără s'aştepte ca Nointel s'o 'ntrebe, ea îĭ dete o scrisoare închisă.

Nointel, puţin cam tulburat de aceste fasoane solemne, o deschise repede şi citi cuvintele scrise de-o mână fermă ca a D-neĭ Cambry.

«Ierĭ mi-aţĭ zis: din exil se poate întoarce cine-va din mănăstire poate eşi. V'am rĕspuns: numaĭ morţiĭ nu se maĭ întorc. Am să mor. Iertaţi-mĕ după cum vĕ iert şi eŭ şi scăpaţi-mĭ memoria. Scrisoarea, ardeţi-o».

— Moartă! zise căpitanul. S'a omorât!?

— Astă noapte... la orele treĭ, zise cucoana Jacintha c'o voce surdă.

— Cum?

— A luat otravă... o otravă îngrozitoare şi care nu lasă urme. Dacă Dv. tăceţĭ, nimenĭ nu va şti că s'a omorât.

— Dar.. D. Darcy?

— D. Darcy va afla peste câte-va minute că stăpână-mea a murit de anevrism. De Dv. depinde ca D-sa s'o plîngă saŭ s'o blesteme.

— Am promis şi 'mĭ voiŭ ţine promisiunea.

— Aşa dar ţineţi-o; ce-aşteptaţĭ?

Cucoana Jacintha vorbind ast-fel se uita drept în faţa luĭ Nointel iar ochiĭ sĕĭ duşĭ în fundul capuluĭ, străluceaŭ de un foc întunecat.

Nointel înţelese. Scrisoarea era unde o pusese în ajun, pe piept. O luă, o întinse spre cucoana Jacintha şi 'ĭ zise:

— O recunoştĭ?

— Da.

(Va urma).

Câte-va ziare din capitală aŭ anunţat că greva lucrătorilor de la atelierul de confecţiunĭ ar fi încetat. Ştirea e cu totul falşă, lucrătoriĭ continuă cu multă bărbăţie lupta lor pentru obţinerea preţurilor cerute.

Şi oare pentru ce ar reintra în lucru când se ştie că chiar muncind n'aŭ să-şi poată câştiga existenţa cu reducţiunea de preţ ce li s'a făcut?

Greviştiĭ aŭ ţinut erĭ o nouă întrunire la orele 2 la Glubul Muncitorilor. Solidaritatea cea maĭ perfectă domneşte în rîndurile greviştilor.

Academia Română a comandat unuĭ mare sculptor din Veneţia monumentul generosuluĭ donator Vasile Adamaki.

D. dr. Leonte, medic-şef al spitaluluĭ Filantropia, a fost delegat de Eforia spitalelor civile de a asista la congresul internaţional medical ce se va ţine în curênd la Roma.

Ni se denunţă de către un cetăţean, că zilele trecute un căpitan Basarabescu din artilerie, domiciliat în str. Justiţieĭ, 23, a bătut în chipul cel maĭ barbar pe un comerciant de lemne, Anghel Grigorescu, din str. Antim, 36.

Comerciantul a fost rănit grav la ochiul stâng şi tăiat cu sabia sub braţ. Comerciantul abea a putut scăpa numaĭ graţie intervenţieĭ D-luĭ sub prefect Racoviceanu care tocmaĭ în momentul acela sosise de la sub-prefectura sa.

Constatăm că maĭ în fie-care zi avem de înregistrat asemenea acte sĕlbatice din partea ofiţerilor şi cu toate acestea nicĭ o mĕsură nu vedem luându-se de către autorităţile militare.

Nu cum-va aceste autorităţĭ aşteaptă ca cetăţeniĭ înşă-şi să pună la locul lor pe aceştĭ sĕlbaticĭ militarĭ?

Din Iaşĭ ni se semnalează distinsul succes, cu care gentila D-şoară Ottilia Rebenches, a absolvit cursul de canto de la conservatoriul din Iaşĭ, obţinând premiul I.

La producţiunea muzicală, pe care aŭ dat'o eleviĭ şi elevele conservatoruluĭ în ziua de 28 Iunie şi la care a asistat elita Iaşuluĭ, toată lumea a admirat excelentele calităţĭ muzicale ale D-reĭ Rebenches, care a primit felicitările D-lor profesorĭ precum şi a uneĭ marĭ părţĭ din asistenţĭ.

DIN STREINATATE

Reichstagul a respins propunerea Carolath cu 274 voturĭ contra 105.

Toate articolele din proiectul militar aŭ fost adoptate prin ridicare de mâinĭ în a doua citire. Mâine la 2 după ameazi scrutin definitiv pentru ansamblul proiectuluĭ şi pentru bugetele suplimentare.

In cursul discuţiunii, D. Herbert de Bismarck a vorbit contra serviciulul de doĭ anĭ. D. de Caprivi a rĕspuns că e pe deplin convins că serviciul de douĭ anĭ poate fi realizat. Incercările făcute în această privinţă în batalioanele din Est şi Vest sunt satisfăcătoare.

D. Bebel a respins atacurile D-luĭ Herbert de Bismarck în contra democraţieĭ sociale.

D. Stambuloff, preşedintele consiliuluĭ bulgar şi familia sa aŭ plecat prin Filipapoli şi Burgas la Varna unde vor petrece vara. Membri corpuluĭ diplomatic înalţiĭ funcţionarĭ aĭ palatuluĭ, ofiţeriĭ superiorĭ s'aŭ dus la gară să-l salute.

File rupte din Album

Toată lumea voeşte astă-zĭ să dirigeze vĕduvele; poate că acest lucru le hotăreşte a se căsători din noŭ.

Ph. Gerfaut.

Cine nu e mizantrop, la treĭ-zecĭ de anĭ, nu a iubit nicĭ-odată bărbaţiĭ.

Schopenhauer.

Amiciţia se poate compara cu acele case antice, în care nenorociţiĭ şi chiar culpabiliĭ găseaŭ un adăpost sigur.

D-na Swetchine.

Poezia este imaginea intimităţeĭ în orĭ-ce lucru.

V. Hugo.

Ultim cuvênt

La un examen:

Profesorul: — *Ce deosebire este intr'o eclipsă de soare şi intr'o eclipsă de lună?*

Elevul: — (gândind)..... *Deosebirea nu e mare.*

Profesorul: — *Cât de mică e deosebirea, spune-o!*

Elevul: — *O eclipsă de soare nu poate avea loc de cât ziua, pe când o eclipsă de lună nu poate avea loc de cât noaptea.*

ULTIME INFORMATIUNI

Dr. V. Lucaci în închisoare.

L'Indépendance Roumaine primeşte de la corespondentul sĕŭ special următoarele detaliĭ asupra D-luĭ Dr. V. Lucacĭ:

Rĕul tratament la care a fost supus ilustrul patriot în primele zile ale internăriĭ sale în închisoarea din Sătmar, i-a alterat sănătatea intr'un mod graa. O boală de ochĭ i s'a declarat şi medicul a insistat asupra absoluteĭ necesităţĭ ca prisonierul să iasă cel puţin odată pe zi la aer liber. Administraţia s'a supus la această prescripţie medicală.

Douĕ cererĭ adresate de D-na Lucacĭ autorităţilor, prin care cere o îmbunătăţire a regimuluĭ dur la care este supus soţul sĕŭ, aŭ rĕmas infructuoase. Ast-fel, presa europeană s'a emoţionat de procedările neumane ale Maghiarilor şi în faţa aceşteĭ explosiĭ de idignaţiune generală, justiţia ungurească s'a dat înapoĭ. In consecinţă, cu începere de la 21 Iunie, stil vechiŭ, se permite luĭ Lucaciŭ de a-şi procura hrana zilnică în afară de închisoare şi de a primi odată pe sĕptămână persoanele carĭ vor să-l vază.

La aceste informaţiĭ corespondentul nostru adaogă un detaliŭ curios şi amusant în acelaş timp.

D. dr. Lucacĭ primeşte dese visite din partea procuroruluĭ din localitate, care nu lipseşte nicĭ odată de a susţine cu prisonier o discuţie politică.

Acest magistrat, încrezut fără îndoială în înalta sa elocinţă şi-a propus de a coverti pe dr. Lucacĭ; de a-l face să înţeleagă că s'a angajat pe un drum greşit şi i-a pus în vedere un decret de graţiere în schimbul angajamentuluĭ de a sta liniştit la o parte.

Dar descurajat după fie-care vizită, procurorul repeta amicilor sĕĭ:

— Nu este nimic de făcut cu Lucacĭ; acest om nu-şĭ va pricepe nicĭ odată interesele sale.

Candoarea ungurească!

Nouile biruri

Sub acest titlu cetim în *Voinţa Naţională* de erĭ:

Perceperea nouilor birurĭ votate de consiliul comunal al Capitaleĭ, pe baza legeĭ maximuluĭ, se face cu foarte multă anevoinţă. Aceste birurĭ, care apasă foarte mult asupra contribuabililor, s'aŭ perceput erĭ, la toate barierele capitaleĭ, cu forţa publică.

In adevĕr, erĭ toată ziua, poliţia şi geandarmeria aŭ fost concentrate pe la barierĭ, bruscând şi maltratând chiar pe contribuabiliĭ să plătească ciocoilor nouile birurĭ, puse de el pentru ca să acopere nechibzuitele lor cheltuelĭ, făcute numaĭ în interesul gaşteĭ lor.

La unele barierĭ, ca la bariera Călăraşilor, Dudeştĭ, Colentina II, etc. s'aŭ întîmplat chiar ciocnirĭ.

Intocmaĭ ca la 5 Aprilie, în curtea Mitropolieĭ şi pe renumita piaţă Bazaca.

Ceĭ ce intră prin barierĭ cu obiecte de consumaţie de prima necesitate îşĭ blestemă momentul când s'aŭ născut.

Toţĭ observaŭ representanţilor forţeĭ publice:

— Astfel se ţine de făgăduială D. primar al capitaleĭ? D-sa, în întrunirea publică ţinută în localul clubuluĭ *Muncitorilor*, în ziua de 4 Aprilie, a declarat formal că cât va fi primar nu se va pune nicĭ o taxă. Ba a împărţit şi prin oraş fiţuice în carĭ se spunea acelaş lucru. Acelaş lucru ne spunea comisariĭ până aseară.

La aceste observaţiunĭ, perceptoriĭ înconjuraţĭ de forţa publică cereaŭ banĭ.

De altmintrelea perceperea nouilor birurĭ se face în modul cel maĭ neregulat.

Funcţionariĭ de la bariere se plâng că eĭ nu aŭ fost iniţiaţĭ, comunicându-le înmulţirea taxelor chiar erĭ de dimineaţă.

Contribuabiliĭ trebue să-şĭ piardă ore întregĭ până ce să plătească nouile birurĭ.

Pentru a se vedea cât de apăsătoare sunt aceste nouĭ birurĭ, semnalăm unele din ele carĭ se percep pe la barierĭ.

S'aŭ luat:

De la laptagiĭ câte 50 banĭ, până erĭ nu plăteaŭ nimic.

De la căruţa cu mălaiŭ se ia azĭ 1 leŭ 10 banĭ, cu 60 banĭ maĭ mult de cât până acum.

De la femeele cu lapte covăsit, scutite până azĭ de orĭ-ce taxă, câte 50 banĭ. 10 leĭ la suta de kilograme de brânză.

De la căruţele cu nisip, carĭ până acĭ nu plăteaŭ nimic, câte 20 banĭ.

De la fie-care trăgĕtor de la căruţele încărcate câte 10 banĭ, îndoit de până acum.

De la căruţele cu cărămidă, câte 1 leŭ 20 banĭ. Mieiĭ plătesc 20 banĭ de cap, iar porciĭ câte 50 banĭ, până acum se plătea pentru fie-care cap de aceste animale câte 1 centimă numaĭ.

Pentru fie-care vită, adusă pentru tăere, peste taxele ce se maĭ plătesc în Capitală, se ia de la barieră câte 2 leĭ.

In fine, pentru orĭ-ce pasăre, care până acĭ nu plătea absolut nimic, azĭ se plăteşte câte 5 centime.

In faţa acestor birurĭ grele, din carĭ n'am semnalat de cât unele, nemulţumirile care domnesc între contribuabiliĭ nu sunt ele pe deplin justificate?

In luna viitoare încep lucrările pentru facerea unuĭ palat municipal, a uneĭ pieţe, gherete, trotuare, etc. în oraşul Târgu-Jiu, pentru care s'a votat suma de 400.000 leĭ.

Toate planurile necesare aŭ fost aprobate de ministerul lucrărilor publice.

Oficianţiĭ de la sucursale

După cât ni se asigură, D. colonel Rasty, prefectul poliţieĭ, a avut o purtare destul de corectă în afacerea oficianţilor telegrafiştĭ de la sucursale. D-sa a făcut cunoscut telegrafiştilor că nicĭ unul nu e destituit şi i-a invitat să se presinte la serviciŭ. Tot odată D-sa ar fi interzis a se maĭ servi de numele D-sale, pentru a se intimida pe nişte bieţĭ funcţionarĭ desperaţĭ de prigonirile şefuluĭ lor, dirigintele Niculescu.

* * *

Pe de altă parte D. Dim. Cezianu, directorul general al telegrafelor şi poştelor, la rîndul D-sale, a început a se interesa de această afacere. D-sa a însărcinat un inspector să facă o anchetă serioasă asupra imputărilor ce se aduc diriginteluĭ Niculescu. Afacerea se cercetează actualmente la direcţia generală a telegrafelor şi poştelor.

O adresă de aderenţă semnată de unii de cetăţenĭ fruntaşĭ din Capitală şi din ţară, s'a trimes acum câte-va zile comitetuluĭ partiduluĭ naţional din Sibiŭ.

Această adresă a produs impresiunea cea maĭ excelentă în Sibiŭ.

In numĕrul nostru de Lunĭ o vom reproduce în întregime.

D. dr. Felix ne autoriză a da cea maĭ categorică desminţire ştireĭ dată de *Ţara* de ierĭ în privinţa izbucnireĭ holereĭ la Cernăuţĭ.

D. dr. Felix este foarte afectat de ast-fel de ştirĭ sensaţionale lansate cu atâta uşurinţă de *Ţara*.

Tot D-sa ne-a declarat, că nu s'a ivit nicĭ un noŭ caz de holeră la Novĕsuliţe.

Domnul I. Dianu, inginer inspector al salinelor, şi D. inginer al salineĭ din Tg.-Ocna, aŭ întocmit planurile necesare pentru ferirea pe viitor a oraşuluĭ Târgu-Ocna de inundaţiĭ.

Consiliul technic superior de pe lângă ministerul lucrărilor publice, a aprobat aceste planurĭ.

Lucrările pentru facerea linieĭ ferate Bucureştĭ-Olteniţa, aŭ început pe teren sub conducerea D-luĭ inginer Iulius Zanne şef de secţiune.

La sfârşitul luneĭ viitoare va apare în Iaşĭ marele dicţionar latin-român de *I. Nădejde*, în editura tipografieĭ Goldner.

Lipsa unuĭ asemenea dicţionar s'a simţit în de-ajuns până acum, pentru a nu putea prezice D-luĭ Nădejde un succes desăvîrşit, dată fiind munca uriaşă ce a pus în alcătuirea luĭ. Dicţionarul va număra vre-o 44 de coale şi e lucrat după ceĭ maĭ autorizaţĭ lexicografĭ latinĭ.

Ceea ce-l va face superior tuturor dicţionarelor de până astă-zĭ este tălmăcirea cuvintelor latine într'o românească lipsită de nămolul neologismelor.

Lucrarea D-luĭ Nădejde va fi de un imens folos în studiul limbeĭ latine şi va face cu putinţă suprimarea nenorocituluĭ sistem al juxtelor, care inundă şcoalele noastre.

In consiliul general de instrucţie de pe lângă Ministerul de culte şi instrucţiune publică, s'aŭ ales, pe timp de cincĭ anĭ D-niĭ:

Bumbăcilă, Dionisie Mardan, C. Galiu, St. Văleanu, I. Stoenescu, T. G. Georgescu, V. Haram şi Ciocârlie.

In campania de vară a acestuĭ an încep lucrările pe teren ale linieĭ ferate Tecuciŭ-Făurei sub conducerea D-lor ingineri I. Săvescu şi Ion Rossetos, şefĭ de secţiune la direcţia C. F. R.

In urma anchetelor financiare făcute de D-niĭ inspectorĭ financiarĭ Ştefănescu şi Constantinescu, la aşezămintele Sf. Spiridon, unde s'a constatat de primul inspector o delapidare de 154,154 leĭ şi de secundul inspector o delapidare de 46,328 leĭ, Ministerul va sesiza parchetul pentru darea în judecată a D-lor Maximescu, Holban şi Cernea, carĭ s'aŭ găsit vinovaţĭ.

ULTIME TELEGRAME

BANGKOK, 3 Iulie. — Cu toate asigurările ministruluĭ francez că canonierele franceze nu vor trece prin Menam, *L'Inconstant* şi *Comète* aŭ silit intrarea fluviuluĭ sub focul forturilor siameze. Francezii aŭ avut 3 morţĭ şi 2 rănitĭ; Siamezii 20 morţĭ şi 12 rănitĭ.

LONDRA, 3 Iulie. — D. Harcourt a declarat la Camera comunelor că două canoniere franceze aŭ trecut hotarele Menamuluĭ cu toată oposiţia a Siamezilor şi în contra dorinţiĭ residentuluĭ francez. Se presupune că comandantul francez a lucrat fără autorisaţia guvernuluĭ sĕŭ. Se aşteaptă esplicaţiile guvernuluĭ francez.

BERLIN, 3 Iulie. — O întrunire a şefilor grupurilor din Reichstag a decis ca Reichstagul să fie închis Sâmbătă.

Monitorul publică legea privitoare la divulgarea secretelor militare.

D. Lebocha, deputat al centruluĭ Reichstaguluĭ, 'şi-a dat demisiunea.

BURSA CEREALELOR

Casa Anastasie M. Thanu

Brăila 1 Iulie 1893

Grâŭ 35¹/₄, 7.95; Grâŭ 54¹/₂, 8.50; Grâŭ 53, 8; Porumb 59, 7.35; Porumb 57¹/₂, 7.20; Porumb 69, 7.35; Grâŭ 54¹/₂, 8.40; Grâŭ 54¹/₂, 8,20; Grâŭ 55¹/₂ 9.

CEREALE SOSITE

Pe apă: Grâŭ 21,500, Porumb 41,800, Orz 1,500.

Pe uscat: Porumb 3.000.

Jalnicele surorĭ Ecaterina S. Negoescu şi Maria Ionescu, nepoţĭ şi nepoate anunţă încetarea din viaţă a frateluĭ şi unchiuluĭ lor

Costică Stefănescu

în etate de 49 anĭ

a căruĭ înmormântare a avut loc Vinerĭ 2 Iulie, în cimitirul Sf. Vinerĭ.

Tipo-Litografia şi fonderia de litere, Dor. P. Cucu, Bulevardul Elisaveta, 121.